

MALLORSKÁ DOGA

(PERRO DOGO MALLORQUIN, CA DE BOU)

ZEMĚ PŮVODU: Španělsko

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 11.12.1996

VYUŽITÍ: hlídací pes, obranář.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 2 pinčové a knírači, molossoidní plemena, švýcarští salašníčtí psi a další plemena
Sekce 2.1 molossové, plemena typu mastifa
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: Od dávných časů dovozovala mořeplavba ve středozevní oblasti od východu na západ kulturní a informační výměnu mezi národy. Tyto vzájemné vztahy, ačkoliv byly převážně obchodní povahy, dávaly příležitost i k výměně domácích zvířat. Mezi ně patřili i hlídací a obranářští psi, kteří byli potřeba v přístavech a pobřežních sídlech jako ochrana před piráty a lupiči přicházejícími z moře. Mezi těmito většinou velkými, silnými, odolnými psy s velkými hlavami a mohutným chrupem, se odlišoval jeden typ. Byl to mastif z Iberského poloostrova, který byl ve Španělsku využíván jako lovecký pes nebo bojový pes proti býkům a jiným psům. Toto plemeno doprovázelo krále Jakuba I. na jeho výpravách a přibylo tak kolem roku 1230 na Baleáry. V 17. století přešly Menorca a další oblasti pod britskou správu, v souladu s Utrechtskou úmluvou. Britové s sebou na Baleáry přivezli své vlastní bojové a hlídací psy a zkřížili je s místními mastify Iberského poloostrova, kteří se vyskytovali na Baleárských ostrovech. Na začátku 18. století byly velmi populární boje mezi psy a býky a Britové obývající tyto ostrovy hledali plemeno, které by bylo k těmto zápasům vhodné. Tyto okolnosti vysvětlují název plemene „Ca de Bou“, býčí pes. Ve španělské plemenné knize z roku 1923 je existence tohoto plemene již uvedena. První úřední záznam je z roku 1928 a v roce 1929 bylo toto plemeno poprvé vystavováno na výstavě psů v Barceloně.

CELKOVÝ VZHLED: typické molossoidní plemeno poněkud delší stavby těla, silná a mohutná, střední velikosti. Rozdíl mezi pohlavími je zřejmý zejména na hlavě, jejíž obvod je výrazně větší u psů než u fen.

CHOVÁNÍ/POVAHA: klidná povaha, za jistých okolností se uplatní odvaha a statečnost. Snadno vychází s lidmi, je věrný a oddaný svému pánovi. Jako hlídací a obranářský pes je nepřekonatelný. V klidu je důvěřivý a sebevědomý. V afektu se jeho výraz změnil na ostrý.

HLAVA: silná a masivní.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: velká, široká a téměř čtvercová. Její obvod, zvláště u psů, je větší než velikost hrudníku měřená u kohoutku. Čelo je široké a ploché. Čelní vráska je dobře vyznačená. Při pohledu z předu není zadní část lebky viditelná, což je dáno jejím tvarem. Horní roviny lebky a tlamy jsou téměř paralelní, mírně konvergující.

Stop: při pohledu ze strany je silně vyznačený a vystupující; při pohledu zředu je zřetelný jen proto, že oblouky obočí tvoří výraznou čelní vrásku.

OBLIČEJOVÁ ČÁST: čelistní svaly jsou silné, vystupující, dobře vyvinuté a dosahují ke střední oblasti pod okem. Ačkoliv jsou šikmo přes žvýkací svaly záhyby, celkově na kůži hlavy se záhyby nevyskytují.

Nos: černý a široký. Můstek mezi nozdrami je dobře vyznačený.

Tlama: nasazená od vnitřního koutku oka, široká a kuželovitá, z profilu připomíná komolý kužel s širokou základnou. Nosní můstek je rovný, mírně zvednutý. Délka tlamy je v poměru 1 ku 3 k délce mozkovny.

Pysky: horní pysk po stranách překrývá spodní pysk až do střední části tlamy, kde začíná koutek tlamy. Horní pysk je poměrně napjatý, zatímco spodní pysk je ve střední části zvrásněný, takže při zavřené tlamě nejsou pysky zřetelné. Zcela červená sliznice ústní dutiny má zřetelné příčné oblouky a okraje dásní jsou černě pigmentované.

Čelisti/Zuby: čelisti jsou silné, řezáky v rovné řadě a špičáky oddělené. Chrup je úplný, zuby bílé a silné. Předkus, ale ne větší než 1 cm. Když je tlama zavřená, zuby nesmějí být viditelné.

Oči: velké, oválného tvaru, s široce otevřenými víčky, jasně ohraničené a mírně šikmé. Barva by měla být co nejtmavší, odpovídající barvě srsti. Spojnice nemá být viditelná. Při pohledu zředu by nemělo být viditelné ani bělmo. Oči jsou posazené hluboko a daleko od sebe.

Uši: nasazené vysoko a ke stranám, poměrně malé, s viditelným otvorem vnitřního ucha, přitažené v oblouku vzad, tzv. růžicové ucho. V klidu je špička ucha pod linií oka.

KRK: silný, mohutný, v harmonii s celkem. V místě nasazení má zhruba stejný průměr jako hlava; hladce přechází v kohoutek. Lehce volná kůže, povolen je malý lalok.

TRUP:

Bedra a slabiny: krátké, poměrně úzké, se zřetelným obloukem k zádi.

Zád: v postoji o 1 až 2 cm výše než kohoutek. Sklání se vůči horizontále o 30 stupňů a je mírně užší než hrudník.

Hrudník: hrudní koš je poněkud válcovitý, hluboký a dosahuje k loktům. Hrbolky ramenních lopatek jsou daleko od sebe, takže hrudník je v úrovni kohoutku široký.

Spodní linie: hrudní linie probíhá rovnoběžně se zemí. Břišní linie se zvedá a je lehce vtažená, ale ne chrtovitě.

OCAS: nízko nasazený. U kořene silný, zužuje se ke špičce. V klidu přirozeně svěšený, v pohybu tvořící lehký oblouk a zvednutý do výše hřbetní linie.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Plece: středně krátké, mírně šikmé, sotva vystupující.

Nadloktí: rovné, paralelní, poměrně široce posazené.

Lokty: odstávající od hrudníku kvůli šířce hrudního koše, ale v žádném případě nevytočené ven.

Předloktí: dobře osvalené, rovné, silná stavba kostí.

Přední tlapy: mohutné, se silnými, těsně vzájemně přiléhajícími, mírně zakulacenými prsty. Polštářky mírně pigmentované.

PÁNEVNÍ KONČETINY: osvalení širší než u hrudních končetin.

Stehno: široké, přirozeně zaúhlené.

Hlezno: krátké, rovné, silné. Paspárky jsou nežádoucí.

Zadní tlapy: mohutné se silnými prsty, které jsou delší než prsty předních tlapek, ale celkově oválného tvaru. Upřednostňovány jsou pigmentované polštářky.

CHŮZE/POHYB: typickým pohybem tohoto plemene je klus.

KŮŽE: poměrně silná. Těsně přiléhá k tělu, kromě krku, kde může být malý lalok.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká a na omak hrubá.

BARVA: žíhaná, plavá a černá, upřednostňovány v tomto pořadí. U žíhaných psů jsou upřednostňovány tmavé tóny, u plavých psů je upřednostňován tmavší odstín. Bílé skvrny jsou povoleny na předních tlapkách, na hrudníku a na tlamě až do maximálně 30 % celého povrchu osrstění. Černá maska je také povolena.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: u psů: od 55 do 58 cm.

u fen: od 52 do 55 cm.

Hmotnost: u psů hmotnostní rozmezí od 35 do 38 kg.

u fen hmotnostní rozmezí od 30 do 34 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni.

ZÁVAŽNÉ VADY:

- jedinci, kteří jsou vyšší v kohoutku než v zádi.
- předkus o více než 1 cm.
- nůžkový nebo klešťový skus.
- chybějící dva třenové zuby (premoláry).
- nikoliv růžicové uši, uši ploše přiléhající, těsně k lícím. Uši nasazené vztyčeně, i když zadní třetina je ve tvaru růžicového ucha.
- ocas tvarovaný jako u buldoka.
- jakákoliv jiná závažná vada podle standardu.

VYŘAZUJÍCÍ VADY:

- plachost, agresivita.
- podkus.
- světlé nebo žluté oči.
- kupírované uši nebo kupírovaný ocas.
- bílá barva na více než 30 % plochy těla jinde než na hrudních končetinách, hrudníku a tlamě.
- skvrny jakékoliv jiné barvy.

ROZMĚRY STŘEDNĚ VELKÉHO JEDINCE:

- hmotnost: 36 kg.
- výška v zádi: 58 cm.
- výška v kohoutku: 56 cm.
- obvod hrudníku: 78 cm.
- obvod hlavy: 59,5 cm.

- délka od týla k nasazení ocasu: 73 cm.
- délka od týla ke konci tlamy: 22 cm.
- délka tlamy ke stopu: 8 cm.

Jedinci vykazující fyzické či povahové abnormality musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.